

Mezinárodní kongres universitně vzdělaných žen v Ženevě. Ve dnech 7.—14. srpna t. r. konal se v Ženevě III. mezinárodní kongres Mezinárodní federace universitně vzdělaných žen (Fédération Internationale des femmes diplômées des universités), jehož jest Sdružení vysokoškolsky vzdělaných žen v republice Československé od roku 1922 členem. Mezinárodní federace universitně vzdělaných žen čítá přes 42.000 členek a účelem jejím jest podporovati práci žen vysokoškolsky vzdělaných v celém světě. Kongresu zúčastnily se delegátky téměř všech států evropských a řada delegátek států mimoevropských, jichž počet činil přes 550. Československo zastupovala tříčlenná delegace, již vedla JUDr. A. Kozáková.

Práce kongresu byla velmi rozsáhlá a bohatá, mám-li však podati stručný referát, mohu se jednotlivých otázek na kongrese řešených dotknouti jen krátce. Kongres zabýval se otázkou postavení ženy vysokoškolsky vzdělané ve veřejných službách, v průmyslu, obchodu a financích, otázkou výměny úřednic v museích a knihovnách, výměny žen lékařek, vypracováním seznamu knih vydaných v jednotlivých státech, jež národní federace doporučují k překladu do jazyka francouzského nebo anglického, zakoupení lůžka v universitním sanatoriu v Leysinu nákladem 25.000.— šv. franků, výměny výchovných filmů prostřednictvím Mezinárodní federace universitně vzdělaných žen, dále reformou vyučování na středních školách, atd.

V rámci kongresu zasedala řada stálých komisí, z nichž nutno jmenovati aspoň Commission de Coopération intellectuelle, která zabývala se též řešením otázky krise intelektuálů, a komisi pro rozdělování mezinár. stipendií. Dále zasedaly též skupiny odborové: lékařská, právnická, ekonomicko-politická a sociologická, literární, filosofická a theologická. Sekce právnická za předsednictví známé ženevské advokátky Mme Rouillet-Piccard, zabývala se řešením důležité otázky národnosti ženy provdané na základě návrhů Mrs. Macmillian, postavením ženy ve veřejné službě atd. Vysoké úrovně byly přednášky v této sekci proslovené, a to: Dr. Dorou Schmidtovou na thema: »Die Bedeutung der Frauenarbeit für die Schweizerische Volkswirtschaft« a Dr. R. Speiserovou, advokátkou v Basileji na thema: »Problems of the Swiss Matrimonial Property Law«.

Po stránce společenské připravily nám kolegyně švýcarské, mezi nimiž v první řadě sluší jmenovati první advokátku švýcarskou, velmi známou Mme. Dr. Schreiber-Faverovou, skvělé uvítání, a těžkou práci kongresu zpříjemnily nám akcemi společenskými tak, že dlouho budeme my, které jsme měly příležitost kongresu se zúčastniti, na něj s nadšením vzpomínati.

Dr. K.

Seznam přednášek právnicko-ekonomické sekce Francouzského institutu v Praze II., Ostrovní 6, v zimním semestru 1929—1930.

A. Prof. Hubert Beuve-Méry, docteur en droit, licencié ès lettres:

1. La France et le problème des réparations: Les principes juridiques. — Les grandes conférences. — Le plan Dawes. — Le plan Young. — Le problème des réparations et la paix Européenne.
2. Droit civil: Obligations contractuelles.
3. Droit international privé: Conflit des lois. — La nationalité.
4. Droit international public: (Etude des textes) Le protocole de Genève. — Les Accords de Locarno. — Le Pacte Briand-Kellog.
5. Travaux pratiques et terminologie juridique.

B. Prof. Maurice Virlogeux, docteur en droit, ingénieur:

1. Economie coloniale et politique coloniale: Rôle des colonies Françaises au point de vue économique.
2. Economie sociale: Etude sur le salaire ouvrier et les assurances sociales.

3. Étude des échanges internationaux, de la politique commerciale et de la diplomatie économique en France, en Angleterre aux Etats-Unis.

C. Diskusní franc. přednášky budou periodicky pořádány Právníckou skupinou Spolku bývalých žáků francouzských lyceí pod vedením prof. Dra. Beuve-Méry. Thema zahajovací diskuse je: Organisatione právníckého studia u nás a ve Francii. Blížší bude oznámeno později.

Podrobnější informace lze obdržeti v Institut Français (9—12 hod.) nebo ve Spolku bývalých žáků čs. odd. na franc. lyceích tamtéž v úř. hod. (17—18 hod.) Žourek.

Stálý výbor. Rozpuštění obou sněmoven Národního shromáždění uvedlo opět v činnost Stálý výbor podle § 54 ústavní listiny. Na rozdíl od roku 1925 vyvíjí nyní tento výbor horlivou činnost zákonodárnou. Tehdy v roce 1925 obmezil se na »dozor na moc vládní a výkonnou«, ve skutečnosti však, ježto tehdy obě sněmovny připravily si v klidu svůj skon, sešel se Stálý výbor jedině proto, že podle zákona sejítí se musí a to nejméně jednou za 14 dní, i když nemá nic na práci. Nynější neočekávané rozpuštění sněmoven způsobilo, že pomocí Stálého výboru musí býti prozatímně uzákoněny některé termínované a neodkladné předlohy. Ani tuto zákonodárnou činnost nevykonává Stálý výbor po prvé, jak se domnívá snad všechen náš denní tisk, nýbrž máme větší počet opatření Stálého výboru z roku 1920, kdy Národní shromáždění nebylo sice rozpuštěno, nýbrž jeho jarní zasedání ukončeno. Musíme uznati, že letošní zákonodárná činnost Stálého výboru odpovídá mnohem více vlastnímu účelu tohoto výboru, než jeho činnost z roku 1920. Tehdy prostě sněmovny rozešly se na prázdniny za dohody stran, že všechnu nedodělanou práci přenechají Stálému výboru, jehož činnost byla by mohla, ne-li vůbec, tedy jistě z daleko největší části odpadnouti, kdyby se chtělo sněmovnám zasedati o několik týdnů déle. Že tento úsudek je správný, o tom přesvědčuje již pouhý pohled do chronologického seznamu zákonů a nařízení ve Sb. z. a n. z roku 1920, z něhož jest patrné, že ještě dne 15. července 1920 bylo usneseno několik zákonů a již dne 23. července usnáší se Stálý výbor na prvním neodkladném opatření a k tomu ještě na pověstném opatření o inkorporaci Vitorazska a Valčicka, jehož nutnost se patrně nenadále naskytla v onom týdnu po skončeném zasedání. — Doufejme, že letos i na příště bude možno činnost Stálého výboru uvéstí více v soulad s kompetencí jeho, jak byla ústavou zamýšlená, než v roce 1920. — Zasedání Stálého výboru uvede však v činnost i jinou vzácnou instituci našeho právního řádu, totiž ústavní soud, jenž bude nucen přezkoumávati, zda opatřeními Stálého výboru nebyly měněny ústavní zákony neb příslušnost úřadů. Po létech budeme opět svědky toho, že tento tribunál zamýšlený ústavní listinou jako nejvyšší strážce ústavnosti bude vyvíjeti aspoň nějakou činnost. Nelze tu nevytknouti, že skutečný význam ústavního soudu zůstává daleko za tím, čím podle uvozovacího zákona k ústavní listině býti měl, a že když zákon č. 162/1920 proti duchu ústavní listiny obmezil značně jeho působnost, učinilo nařízení č. 159/1923 členství v něm sinekurou na naše poměry velmi dobře honorovanou. je.

Poznámka k volbám. Jedno ustanovení volebních řádů stává se při letošních volbách po prvé účinným, totiž předpis § 4 zák. č. 124/1920 o složení a pravomoci senátu, podle něhož senátorem může býti volen pouze ten, kdo v den voleb jest aspoň 10 let státním občanem Československé republiky, kterážto podmínka neplatila pro volby provedené do konce roku 1928. je.

C. S. Grünhut †. Téměř bez povšimnutí proběhla zpráva, že 1. října t. r. zemřel ve Vídni vynikající komercialista, universitní profesor v. v. dr. Karel Samuel Grünhut, Rodák ze Slovenska (narodil se 3. srpna 1844 v Borském Sv. Juru) habilitoval se v pětadvá-